

WYROK

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: **Przewodniczący: Piotr Kozłowski**

Protokolant: Tomasz Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie **4 sierpnia 2026 r.** w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej **9 lipca 2026 r.**

przez wykonawcę: **FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Kudrowicach** [„Odwołujący”]

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Odnawialne źródła energii w Kłastrze Energii Powiatu Myszkowskiego na obiektach mieszkalnych w Gminie Myszków* (ZP.271.2.2026.NŻ)

prowadzonym przez zamawiającego: **Gmina Myszków** [„Zamawiający”]

przy udziale jako współuczestnika po stronie Zamawiającego wykonawcy: **Eco-Team sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Częstochowie** [„Przystępujący”]

orzeka:

1. Uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu unieważnienie wyboru naj-korzystniejszej oferty i odrzucenia oferty Odwołującego, powtórzenie badania i oceny ofert, w tym zawiadomienie Odwołującego w trybie art. 223 ust. 2 pkt 3 Ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) o poprawieniu w treści jego oferty, tj. w poz. 32. i 41. Formularza kalkulacji ceny oferty, omyłki polegającej na zaniechaniu podania pojemności i producenta oferowanego magazynu energii, przez wpisanie w rubryce kol. 9.: 5 [kWh] Renac Power Technology Co Ltd.

2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Zamawiającego, tj.:

1) zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania** oraz **kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) **uzasadnionych kosztów Odwołującego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,**

2) zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kwotę 18600 zł 00 gr (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy).

Na niniejsze orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.**

Uzasadnienie

Gmina Myszków {dalej: „Gmina” lub „Zamawiający”} prowadzi na podstawie Ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) {dalej również: „ustawa pzp”, „ustawa Pzp”, „ppz”, „Pzp” itp.} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawy pn. *Odnawialne źródła energii w Kłastrze Energii Powiatu Myszkowskiego na obiektach mieszkalnych w Gminie Myszków* (ZP.271.2.2026.NŻ)

Ogłoszenie o tym zamówieniu 17 lutego 2026 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii S nr 33 pod poz. 113545.

Wartość tego zamówienia jest powyżej progów unijnych.

30 czerwca 2026 r. Zamawiający zawiadomił drogą elektroniczną o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Eco-Team sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Częstochowie {dalej: „Eco-Team” lub „Przystępujący”} oraz odrzuceniu oferty złożonej przez FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Kudrowicach {dalej: „FlexiPower” lub „Odwołujący”}.

9 lipca 2026 r. FlexiPower wniósł odwołanie od powyższych czynności Zamawiającego, zarzucając mu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 2, a w konsekwencji art. 239 ust. 1 i ust. 2 – przez błędne odrzucenie oferty FlexiPower, która jest najkorzystniejsza według kryteriów oceny ofert, z uwagi na jej niezgodność z warunkami zamówienia:

a) brak wpisania w formularzu kalkulacji cenowej pojemności magazynu energii oraz producenta dla poz. 32. i 41. kalkulacji cenowej stanowiącej część oferty;

b) zaoferowanie pomp ciepła o wymaganych minimalnych mocach grzewczych 6 kW, 8 kW, 10 kW i 12 kW przekraczających maks. hałas akustyczny 55 dB,

c) zaoferowanie pompy ciepła o wymaganej minimalnej mocy grzewczej 6 kW o współczynniku COP/A2/W35 wg EN14511 mniejszym niż minimalny wymagany;

– podczas gdy zaoferowane urządzenia spełniają wymagania Zamawiającego, tj.:

a) w poz. 32. i 41. formularza kalkulacji ceny oferty magazynu energii elektrycznej o pojemności 5 kWh producenta

Renac Power Technology Co Ltd.,

b) pompy ciepła o minimalnych mocach grzewczych 6 kW, 8 kW, 10 kW i 12 kW spełniające wymóg w zakresie wartości parametru hałasu akustycznego maks. 55 dB,

c) pompę ciepła o minimalnej mocy grzewczej min. 6 kWh o współczynniku COP o wartości 4,72.

2. Art. 223 ust. 2 pkt 3 – przez zaniechanie obligatoryjnego poprawienia w ofercie FlexiPower innej omyłki polegającej na jej niezgodności z dokumentami zamówienia, niepowodującej istotnych zmian w jej treści oferty, polegającej na niewpisaniu pojemności oraz producenta magazynu energii w poz. 32. i 41. formularza kalkulacji cenowej, podczas gdy Zamawiający dysponował wszelkimi danymi pozwalającymi na jednoznaczne, spójne matematycznie ustalenie cech oferowanego urządzenia na podstawie tożsamości cenowej innych, w pełni uzupełnionych pozycji tego samego formularza, oraz bezwzględnego wymagania SWZ odnośnie do jednego producenta urządzeń;

3. Art. 223 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 – przez zaniechanie wezwania FlexiPower do wyjaśnienia treści złożonej oferty w zakresie poz. 32. i 41. formularza kalkulacji cenowej, co doprowadziło do odrzucenia oferty z pominięciem tej procedury i w konsekwencji uniemożliwiło prawidłową ocenę merytoryczną oferty [zarzut ewentualny, na wypadek nieuwzględnienia poprzedniego zarzutu].

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.

2. Unieważnienia odrzucenia oferty FlexiPower.

3. Ponownego badania i oceny ofert.

W uzasadnieniu odwołania sprecyzowano powyższe zarzuty przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z 27 lipca 2026 r., a Przystępujący w przystąpieniu z 16 lipca 2026 r. zgodnie wnieśli o oddalenie odwołania, podnosząc okoliczności faktyczne i argumentację prawną, jak to poniżej zrelacjonowano, jeżeli miało to znaczenie dla sprawy.

Izba ustaliła, co następuje:

Brzmienie uzasadnienia faktycznego decyzji o odrzuceniu oferty FlexiPower na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp [pisownia oryginalna, pominięto wytluszczenia; dodano podkreślenia i oznaczenie niezgodności zgodnie z systematyką zarzutów]:

[ad 1.a)]

Wykonawca nie podał pojemności [kWh] i producenta oferowanego modelu magazynu energii elektrycznej dla zestawów w pozycjach nr 32 i nr 41 załącznika nr 3 do SWZ – formularz kalkulacji ceny oferty, co stanowi nieusuwalny brak oferty. Uzupełnienie oferty o takie informacje stanowiłoby istotną zmianę treści oferty, a taka zmiana nie jest dopuszczalna. Po upływie terminu składania ofert nie można bowiem wprowadzać zmian do treści oferty.

Wykonawca w załączniku nr 3 do SWZ – formularz kalkulacji ceny oferty, w kolumnie 11, miał wpisać pojemność [kWh] oraz producenta oferowanego magazynu energii elektrycznej w taki sposób, aby Zamawiający był w stanie stwierdzić, czy zaoferowane urządzenia spełniają wymagania określone w dokumentach zamówienia. Wykonawca w złożonym wraz z ofertą załączniku nr 3, stanowiącym formularz kalkulacji ceny oferty nie podał tych danych w przypadku zestawu nr 32 oraz zestawu nr 41.

Doprowadzenie przez Zamawiającego treści oferty do zgodności z dokumentami zamówienia poprzez uzupełnienie formularza kalkulacji ceny oferty o brakujące pozycje, stanowiłoby zmianę treści oferty wykraczającą poza dyspozycję przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp.

Oferta, która nie uwzględnia całości zamówienia, jest niezgodna z warunkami zamówienia. Zgodnie z komentarzem Urzędu Zamówień Publicznych do ustawy Prawo zamówień publicznych pod redakcją Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza: „Na treść oferty składa się świadczenie wykonawcy. Niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polega na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób niezgodny z tymi warunkami, tj. w sposób nieodpowiadający wymaganiom zamawiającego w odniesieniu do przedmiotu zamówienia, sposobu jego realizacji i innych warunków zamówienia określonych w art. 91-98 Pzp. Norma art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp odnosi się do merytorycznego aspektu zaoferowanego przez Wykonawców świadczenia oraz merytorycznych wymagań zamawiającego, w szczególności co do zakresu świadczenia, jego ilości lub jakości, warunków realizacji lub innych elementów istotnych dla wykonania zamówienia”.

Ponadto, zgodnie z załącznikiem nr 1 do SWZ, Zamawiający:

[ad 1.c)]

- w tabeli 4: Minimalne parametry pompy ciepła o minimalnej mocy grzewczej min. 6 kW, w poz. 4 Współczynnik COP /A2/W35/ wg EN 14511 lub równoważne określił następujące parametry minimalne: Min. 4,20. Jako przedmiotowy środek dowodowy Zamawiający żądał karty technicznej produktu z danymi pochodzącymi od producenta lub oświadczenia

producenta. Wykonawca złożył kartę techniczną dla oferowanego produktu 8,14 [kW]/ STIEBEL ELTRON Polska Sp. : o.o., w której wskazał współczynnik COP /A2/W35/ o wartości 4,02,

[ad 1. b)]

- w tabelach 4-7: Minimalne parametry pompy ciepła, w poz. 9 Hałas akustyczny określił następujące parametry minimalne: Maks. 55 dB. Jako przedmiotowy środek dowodowy Zamawiający żądał karty technicznej produktu z danymi pochodzącymi od producenta lub oświadczenia producenta. Wykonawca złożył:

- dla pompy ciepła o minimalnej mocy grzewczej 6 kW kartę techniczną dla oferowanego produktu HPA-0 07.2 Trend HC 230, w której wskazał wartość 59 dB,

- dla pompy ciepła o minimalnej mocy grzewczej 8 kW kartę techniczną dla produktu HPA-0 07.2 Trend HC 230, w której wskazał wartość 59 dB,

- dla pompy ciepła o minimalnej mocy grzewczej 10 kW kartę techniczną dla produktu HPA-0 10.2. Trend HC 230, w której wskazał wartość 63 dB,

- dla pompy ciepła o minimalnej mocy grzewczej 12 kW i więcej kartę techniczną produktu HPA-0 13.2 Trend HC 230, w której wskazał wartość 66 dB.

Reasumując, ww. informacje zawarte w kartach technicznych nie potwierdzają wymagań postawionych przez Zamawiającego, a zatem są niezgodne z załącznikiem nr 1 do SWZ, a ewentualne ich uzupełnienie wiązałoby się ze zmianą w merytorycznej sferze dokumentów, które miały potwierdzać zgodność cech oferowanych urządzeń z wymaganiami Zamawiającego, co jest niedopuszczalne w trybie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp. Jeżeli zatem złożono przedmiotowe środki dowodowe, a z ich treści wynika, że oferowane dostawy nie są zgodne z wymaganiami Zamawiającego, to przywołane przepisy nie dają podstawy do ich uzupełnienia, czego skutkiem winno być odrzucenie oferty.

Za wyrokiem KIO z dnia 28 marca 2023 r. (sygn. akt KIO 695/23): O ile bowiem art. 107 ust. 2 ustawy Pzp jest instrumentem dopuszczającym możliwość konwalidowania nieprawidłowego działania wykonawcy, to ustawodawca nie dopuścił szerokiego uzupełnienia dokumentów, tak jak dla podmiotowych środków dowodowych (zgodnie z art. 128 ust. 1 ustawy Pzp zamawiający wzywa do złożenia/poprawienia/uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, które są niekompletne lub zawierają błędy). Tryb uregulowany w art. 107 ust. 2 ustawy Pzp, przeciwnie do art. 128 ust. 1 ustawy Pzp, dotyczy ograniczonego zakresu i nie dopuszcza się uzupełnienia dokumentów zawierających błędy, co należy rozumieć jako wady merytoryczne. Co do zasady „Przepis ten nie znajdzie zastosowania w sytuacji, gdy przedmiotowe środki dowodowe zostały wprawdzie złożone i są kompletne, ale ich treść nie jest wystarczająca do pozytywnej oceny zgodności oferowanego zamówienia z wymaganiami zamawiającego. (...) Nie będzie również podlegał uzupełnieniu taki przedmiotowy środek dowodowy, który potwierdza, że oferta jest niezgodna z wymaganiami zamawiającego (tak Prawo zamówień publicznych. Komentarz, wyd. 2, art. 107 ustawy Pzp, red. M. Jaworska, D. Grześkowiak-Stojek, J. Jarnicka, M. Matusiak, Warszawa 2022 r., Legalis).

Takiej wady karty katalogowej nie można konwalidować, oznaczałoby to bowiem uzupełnienie przedmiotu oferty po upływie terminu na składanie ofert, kiedy tryb uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych nie może pomijać zasady niezmienności treści oferty.

Wystąpienie ww. przesłanki odrzucenia oferty Wykonawcy stanowi negatywną przesłankę do uzupełnienia pozostałych przedmiotowych środków dowodowych. Wezwanie do uzupełnienia brakującego przedmiotowego środka dowodowego jest niecelowe.

[ad 1.c)]

- w tabeli 4: Minimalne parametry pompy ciepła o minimalnej mocy grzewczej min. 6 kW, w poz. 4 Współczynnik COP /A2/W35/ wg EN 14511 lub równoważne określił następujące parametry minimalne: Min. 4,20. Jako przedmiotowy środek dowodowy Zamawiający żądał karty technicznej produktu z danymi pochodzącymi od producenta lub oświadczenia producenta. Wykonawca złożył kartę techniczną dla oferowanego produktu 8,14 [kW]/ STIEBEL ELTRON Polska Sp. : o.o., w której wskazał współczynnik COP /A2/W35/ o wartości 4,02,

[ad 1. a)]

Poza wszelkim sporem są następujące fakty wprost wynikające z treści Formularza kalkulacji ceny oferty FlexiPower:

1. Zamawiający wymagał zaoferowania wszystkich magazynów energii (niezależnie od ich pojemności) tego samego producenta.
2. Zamawiający w odniesieniu do magazynów energii w formularzu kalkulacji ceny oferty (będącym załącznikiem do formularza oferty) oczekiwał sprecyzowania przedmiotu oferty sprowadzającego się do podania oferowanej pojemności w kWh i producenta. Natomiast nie wymagał podania danych (typu, modelu itp.) identyfikujących oferowane urządzenie. W konsekwencji ustalenie w tym zakresie treści oferty jest możliwe wyłącznie na podstawie karty technicznej produktu z danymi pochodzącymi od producenta {dalej: „karta techniczna producenta” lub „karta

techniczna"}, zażądanej przez Zamawiającego jako przedmiotowy środek dowodowy służący potwierdzeniu wymagań techniczno-użytkowych i cech określonych dla magazynu energii w załączniku nr 1 do SWZ – PFU, w pkt 1.2.5.4. Wymagania stawiane urządzeniom, w tabelach nr 8-12. Przy czym poz. 1. w 3. kolumnie określa budowę magazynu energii (jako modułową, umożliwiającą jego rozbudowę, a jednocześnie opis wymagania w poprzedzającej kolumnie dotyczy *de facto* sprecyzowania modelu lub typu oferowanego magazynu energii, co ma wynikać z karty technicznej producenta [zob. również rozdział 17. pkt 7.4), załącznik nr 3 do SWZ oraz rozdział 5. pkt 2.3.a) SWZ].

3. Dla wszystkich zaoferowanych magazynów energii FlexiPower jako przedmiotowy środek dowodowy złożył Raport z testów (nr W02414600091E, wystawiony przez Szanghajski Instytut Kontroli Jakości i Badań Technicznych) modelu B9652-S akumulatora litowo-jonowego producenta Renac Power Technology Co., Ltd.
4. W poz. 32. i 41., w kol. 11. Oferowana pojemność magazynu [kWh] / producent nie została wpisana ani pojemność, ani producent oferowanego magazynu energii, tj. rubryki te pozostały puste. Jednocześnie w kolumnach 9. Cena netto instalacji magazynu i 10. Cena brutto magazynu w tych pozycjach widnieją odpowiednio ceny 7.001,00 zł netto i 7.561,08 brutto.
5. Takie same ceny wskazane zostały w kol. 9. i 10. dla poz. 35, 36, 44, 48, 49, 50, 58, 59, 63, 65, 70, 71, 78 i 79, w których w kol. 11. Pojemność i producent magazynu zostały odpowiednio sprecyzowane jako 5 kWh i Renac Power Technology Co Ltd.
6. We wszystkich wymienionych powyżej w pkt 1. i 2. oprócz magazynu energii przedmiotem oferty jest również panel PV i inwerter, wycenione łącznie w kolumnach 4. Cena netto instalacji PV i 5. Cena brutto instalacji na odpowiednio 13.392,00 zł i 14.463,36 zł, oraz dokumentacja projektowa, wyceniona w kolumnach 4. i 5. odpowiednio na 200 zł netto i 246 zł brutto, co łącznie w tych pozycjach za całość instalacji zostało podsumowane w kol. 24. i 25. na 20.593,00 zł netto i 22.270,44 zł brutto.
7. Łączna wycena poz. 32. i 41. opiewa zatem na 41.186,00 zł netto i 44.540,88 zł brutto, co przy cenie oferty za wszystkie 85 pozycji wynoszącej 4.030.984,86 zł (3.728.817,00 zł netto) oznacza, że łącznie poz. 32. i 41. stanowią w zaokrągleniu 1,1% ceny oferty, a same magazyny energii mają udział w cenie oferty wynoszący w zaokrągleniu 0,38%.

[zob. załącznik do formularza oferty FlexiPower oraz raport z testów wraz z tłumaczeniem w formacie pdf w podfolderze Oferta 2 – FLEXIPOWER bez tajemnicy w ramach folderu opisanego jako załącznik nr 43 – Oferty – z wyłączeniem tajemnicy przedsiębiorstwa].

Z uzasadnienia faktycznego odrzucenia oferty FlexiPower wynika, że Zamawiający wziął pod uwagę wyłącznie fakty opisane powyżej w pkt 1., 2. i 4., co doprowadziło go do kontrfaktycznego wniosku, że nie da się ustalić, czy zaoferowane w tych pozycjach magazyny energii spełniają wymagania określone w PFU.

Tym bardziej kontrfaktyczne, a przy tym wykraczające poza podstawę faktyczną decyzji o odrzuceniu sprecyzowaną przez Zamawiającego, jest twierdzenie Przystępującego, że w odniesieniu w poz. 32. i 41. FlexiPower w ogóle nie zaoferował magazynów energii, gdyż taki wniosek został wyprowadzony wyłącznie na podstawie faktu opisanego powyżej w pkt 4.

[ad 1. b)]

Niesporne było, że poz. 9. tabel 4.-7. załącznika nr 1 do SWZ – PFU dotyczą parametru nazwanego „hałasem akustycznym”, który dla wszystkich czterech kategorii pomp (tj. o mocy grzewczej odpowiednio 6, 8, 10 i 12 kW), został jednolicie określony przez Zamawiającego jako maksymalnie 55 dB.

Użycie przez Zamawiającego potocznego określenia „hałas” (oczywiste, że w znaczeniu bardzo głośnego dźwięku zakłócającego spójność, a nie rozgłosu towarzyszącego określonemu wydarzeniu) w połączeniu ze zbędnym w tym kontekście przymiotnikiem „akustyczny” (czyli sygnału związanego z dźwiękiem jako zjawiskiem fizycznym i jego właściwościami), spowodowało zadanie pytania. Wykonawca chciał upewnić się, czy chodzi o moc akustyczną czy o ciśnienie akustyczne (takie terminy fachowe funkcjonują w odniesieniu do hałasu generowanego przez urządzenia). W odpowiedzi Zamawiający wyjaśnił, że wskazana jako maksymalna wartość 55 dB odnosi się do mocy akustycznej. Dodać należy, że wbrew temu, co wywodzili Zamawiający i Przystępujący na rozprawie, tak udzielone wyjaśnienia nie zmieniły opisu parametru na „maksymalną moc akustyczną” (zresztą termin ten nie występuje również w kartach katalogowych pomp ciepła zaoferowanych przez Eco-Team). Przedmiotem oceny pozostała moc akustyczna, która ma nie przekraczać określonej przez Zamawiającego wartości decybeli.

Termin „moc akustyczna” (in. moc dźwiękowa) ten ma ścisłe znaczenie – jest to całkowita energia dźwiękowa emitowana przez źródło dźwięku w jednostce czasu, niezależnie od środowiska (otoczenia). Sposób mierzenia poziomu mocy akustycznej emitowanej do otaczającego powietrza przez m.in. pompy ciepła określa norma PN-EN 121021:2022-12 – *Klimatyzatory, agregaty do chłodzenia cieczy, pompy ciepła, ziębiarki do procesów przemysłowych i osuszacze z elektrycznie napędzanymi sprężarkami -- Wyznaczanie poziomu mocy akustycznej -- Część 1: Klimatyzatory, agregaty do chłodzenia cieczy, pompy ciepła, do ogrzewania i chłodzenia pomieszczeń, osuszacze i ziębiarki do procesów*

przemysłowych.

Z kart katalogowych złożonych przez FlexiPower wynika, że zmierzony wg powyższej normy poziom mocy akustycznej dla zaoferowanych pomp zawiera się w przedziale od 43 dB(A) (pompa o najmniejszej mocy grzewczej) do 52 dB(A) (pompa o największej mocy grzewczej). Jednocześnie w kartach tych podano dodatkowo wartości dla parametrów określonych jako „maksymalny poziom mocy akustycznej” i „maksymalnie obniżony poziom mocy akustycznej w trybie nocnym”. Zamawiający w kontekście określonego w poz. 2. tabel nr 4-7 PFU jako maksimum 55 dB hałasu akustycznego (mocy akustycznej) wziął pod uwagę wyłącznie maksymalny poziom mocy akustycznej, którego wartość w kartach katalogowych dla pomp o zaoferowanej mocy grzewczej, odpowiednio 6,63, 8,14, 10,97, 13,92 i 19,64 kW, wynosi odpowiednio 54, 59, 63, 66 i 67 dB(A). Przy czym Zamawiający w uzasadnieniu faktycznym odrzucenia oferty, w wyniku błędnego poczytania za pompę kategorii 6 kW pompy zaoferowanej dla kategorii 8 kW, dwukrotnie wpisał dla obu tych kategorii wartość dla pompy o zaoferowanej mocy 8,14 kW, a także w ogóle pominął pompę o zaoferowanej mocy cieplnej 19,64 kW [zob. karty techniczne w formacie pdf w podfolderze flexipower_group_sp_z_o.o._s.k_tajemnica_przedsiębiorstwa_3_4990357, w ramach folderu opisanego jako załącznik nr 43 – tajemnica przedsiębiorstwa do protokołu postępowania].

Dla porównania w kartach katalogowych pomp ciepła zaoferowanych przez Eco-Team, tj. Acond Grandis-N i Acond Grandis-R (skądinąd reklamowanych tam jako najcichsze na rynku), abstrahując od dwóch wartości ciśnienia akustycznego (tj. parametru nieobjętego wymaganiami tabel 4-7 PFU), widnieje parametr określony jako „wydajność akustyczna przy A7/W55 zgodnie z normą EN 12 102” wynoszący odpowiednio 46,1 i 46,7 dB(A)[zob. kartę katalogową Grandis-N i Grandis-R w formacie pdf w podfolderze Pompy Ciepła w ramach folderu opisanego jako załącznik nr 43 – Oferty – z wyłączeniem tajemnicy przedsiębiorstwa].

Reasumując, Zamawiający ocenił spełnianie tego samego parametru mocy akustycznej (a nie, jak wywodził Przystępujący na rozprawie, „maksymalnej mocy akustycznej”, zresztą niewystępującego również w kartach katalogowych zaoferowanych przez niego pomp ciepła), który miał wynosić maksymalnie 55 dB, w odmienny sposób dla pomp zaoferowanych przez FlexiPower i Eco-Team, tj. tylko w tym drugim przypadku wartość zmierzona zgodnie z normą EN 12102, co daje wyniki korzystniejsze niż wzięta pod uwagę w odniesieniu do Odwołującego bezwzględna wartość maksymalnego poziomu akustycznego.

Niezależnie od powyższego umknęło uwadze wszystkich spierających się, że o ile określony przez Zamawiającego w poz. 9. tabel 4-7 PFU parametr dotyczy mocy akustycznej wyrażanej w dB, o tyle w kartach katalogowych złożonych przez FlexiPower i Eco-Team podano wyłącznie wyrażane w dB(A) wartości mocy akustycznej ważonej według krzywej A, co przybliży wynik pomiaru do czułości ludzkiego ucha, które nie jest wrażliwe na bardzo niskie i bardzo wysokie częstotliwości. W konsekwencji nie wiadomo, czy w ogóle możliwe jest zbadanie spełniania przez te oferty tak określonego parametru.

[ad 1.c)]

Niesporne jest, że Zamawiający w odniesieniu do pomp w formularzu kalkulacji ceny oferty (będącym załącznikiem do formularza oferty) oczekiwał sprecyzowania przedmiotu oferty sprowadzającego się do podania oferowanej mocy pompy w kW i jej producenta. Natomiast nie wymagał podania danych (typu, modelu itp.) identyfikujących oferowane urządzenie. W konsekwencji ustalenie w tym zakresie treści oferty jest możliwe wyłącznie na podstawie karty technicznej produktu z danymi pochodzącymi od producenta {dalej: „karta techniczna producenta” lub „karta techniczna”}, zażądaną przez Zamawiającego jako przedmiotowy środek dowodowy służący potwierdzeniu wymagań techniczno-użytkowych i cech określonych dla pompy ciepła w załączniku nr 1 do SWZ – PFU, w pkt I.2.5.4. Wymagania stawiane urządzeniom, w tabelach nr 4-7. Z wyjątkiem poz. 1., 12. i 13. pozostałe pozycje dotyczą *stricte* parametrów technicznych, począwszy od minimalnej mocy grzewczej pompy, które mają znaleźć potwierdzenie w karcie technicznej lub oświadczeniu producenta. W szczególności poz. 2. dotyczy minimalnej mocy grzewczej pompy, która jest wyznacznikiem 4 kategorii urządzeń, tj. odpowiednio pomp o mocy 6, 8, 10 i 12 kW (co odzwierciedlono również w kol. 12. „Pompa CO i CWU [kW]” tabeli wzoru kalkulacji oferty). Natomiast poz. 1. w 3. kolumnie określa budowę pompy (split lub monoblok), a jednocześnie opis wymagania w poprzedzającej kolumnie dotyczy właśnie sprecyzowania modelu lub typu oferowanej pompy powietrze-woda, co musi wynikać wyłącznie z karty technicznej producenta (w tym przypadku nie dopuszczono oświadczenia producenta złożonego na potrzeby tego postępowania) [zob. również rozdział 17. pkt 7.4), załącznik nr 3 do SWZ oraz rozdział 5. pkt 2.3.a) SWZ].

FlexiPower złożył w odniesieniu do oferowanych pomp ciepłych 5 kart technicznych producenta, przy czym każda z nich obejmuje kilka modeli urządzeń danego typoszeregu (rodziny) urządzeń. Jednocześnie w każdej z nich został oferowany model pompy został jednoznacznie sprecyzowany przez jego wskazanie (również w nazwie pliku) wraz z nr katalogowym na początku dokumentu (oraz wyróżnieniu szarym kolorem tła w tabelach określających parametry techniczne dla tego modelu i nr). Z kolei przyporządkowanie każdego modelu do jednej z 4 kategorii urządzeń objętych przedmiotem zamówienia (tj. odpowiednio pomp o mocy 6, 8, 10 i 12 kW) jest możliwe dzięki sprecyzowaniu przez

FlexiPower w kol. 15. „Oferowana moc pompy [kW] / producent” tabeli kalkulacji ceny oferty (odpowiednio do określonych przez Zamawiającego w kol. 12. „Pompa CO i CWU [kW]” tabeli wzoru kalkulacji oferty pomp o mocy 6, 8, 10 lub 12 kW) tych danych. W szczególności w poz. 81., jedynej dotyczącej według opisu w kol. 12. Pompy CO i CWU o mocy 6 kW, FlexiPower zaoferował pompę o mocy 6,63 kW producenta Stiebel Electron Polska sp. z o.o. Jednocześnie wskazanie w karcie technicznej właśnie takiego określenia oferowanej mocy w pierwszym wierszu tabeli dotyczącej mocy grzewczych pozwala jednoznacznie ustalić, że jako pompa o wymaganej mocy 6 kW FlexiPower zaoferowało model HPA-0 O5.2 Plus HC 230 (nr katalogowy 207429) [zob. karty techniczne w formacie pdf w podfolderze flexipower_group_sp._z_o.o._s.k_tajemnica_przedsiębiorstwa_3_4990357, w tym plik pn. Karta katalogowa HPA-O 05.2 Plus HC 2, w ramach folderu opisanego jako załącznik nr 43 – tajemnica przedsiębiorstwa do protokołu postępowania].

Zamawiający (przy udziale powołanej przez siebie biegłej) w toku badania oferty FlexiPower, zidentyfikował oferowaną pompę o mocy 6,63 kW wyłącznie w jednej spośród pięciu kart katalogowych (czyli dotyczącej modelu HPA-0 O5.2 Plus HC 230 o nr urządzenia 207429), właśnie postępując w powyżej opisany sposób. Jednakże następnie, kierując się założeniem, które nie znajduje oparcia w sposobie określenia parametrów w tabeli 4. opisu przedmiotu zamówienia, arbitralnie uznał, że parametr określony jako minimalna moc grzewcza pompy 6 kW, ma być spełniony dla warunków A7/W35 i A2/W35 wg normy EN 14511, co prawda określonych w poz. 3. i 4. tej tabeli, ale w odniesieniu do innego parametru – współczynnika COP. A ponadto dla warunków A-7/W35, w ogóle niewystępujących w tej tabeli. W konsekwencji, wbrew treści oferty wynikającej z poz. 81. kalkulacji cenowej w zw. z Kartą katalogową HPA-O 05.2 Plus HC 2, uznał, że przedmiotem oferty jest model HPA-0 07.2 Plus HC 230 (co prawda występujący w tej samej karcie, ale nieodpowiadający modelowi i nr urządzenia jednoznacznie wskazanemu na pierwszej stronie), który w tych trzech warunkach temperaturowych ma moc grzewczą powyżej 6 kW. Podkreślić należy, że ten zawył i nieznajdujący oparcia w treści SWZ sposób ustalenia przedmiotu oferty FlexiPower w odniesieniu do pompy kategorii 6 kW został przedstawiony dopiero w odpowiedzi na odwołanie [por. str. 9-13] i potwierdzony na rozprawie [od 00:12:34]. Przede wszystkim nie koresponduje on z zaledwie 3-zdaniowym i enigmatycznym uzasadnieniem faktycznym z zawiadomienia o odrzuceniu oferty [por. str. 3]. Co więcej, w odpowiedzi na odwołanie Zamawiający dodatkowo zaciemnił obraz, rozwodząc się nad tym, że oferowane w kalkulacji ceny oferty moce grzewcze w kartach katalogowych występują jako maksymalne przy najkorzystniejszych warunkach (A7/W35), a nie jako nominalne czy minimalne. W oczywisty sposób taki zarzut nie wynika z uzasadnienia odrzucenia oferty, zwłaszcza, że takie ustalenie musiałoby skutkować stwierdzeniem niezgodności wszystkich modeli pomp zaoferowanych przez FlexiPower. Jeżeli Zamawiający chciał również w tym zakresie podzielić ustalenia swojej biegłej [por. uwagi w poz. 2. tabel dotyczących pomp ciepła FlexiPower w opinii podpisanej 26 maja 2026 r. – załącznik nr 70 do protokołu postępowania], mógł i powinien to odzwierciedlić jako podstawę faktyczną odrzucenia, czego nie uczynił. O tyle nie dziwi to, o ile według takiej logiki również pompa zaoferowana przez Eco-Team nie spełniałaby parametru z poz. 2. tabeli nr 4 PFU, gdyż tylko maksymalnie osiągnięta moc grzewcza dla warunków A7/W35 i A2/W35 wynosi ponad 6 kW, a minimalna jest poniżej tej wartości, co zresztą nie umknęło biegłej [zob. kartę katalogową Grandis-N w formacie pdf w podfolderze Pompy Ciepła w ramach folderu opisanego jako załącznik nr 43 – Oferty – z wyłączeniem tajemnicy przedsiębiorstwa oraz uwagi w poz. 2. tabel dotyczących pomp ciepła Eco-Team w opinii podpisanej 26 maja 2026 r. – załącznik nr 70 do protokołu postępowania].

W kontekście przyjętej arbitralnie przez Zamawiającego przy badaniu oferty FlexiPower korelacji parametru minimalnej mocy grzewczej i warunków określonych dla współczynnika COP, należy podkreślić, że taka zależność nie tylko nie wynika z opisu przedmiotu zamówienia (w tabelach 4-7), ale nie jest też przedmiotem wiedzy notoryjnej, wbrew odmiennemu twierdzeniu Zamawiającego i Przystępującego na rozprawie, któremu zresztą Odwołujący zaprzeczał. Tym bardziej nie jest oczywiste, a nie wynika w żaden sposób z SWZ, że parametr mocy grzewczej będzie badany w warunkach A2/W35 „standardowo branych pod uwagę przy ocenie pomp ciepła w Polsce”, czy w warunkach A2/W35 i A-7/W 35 jako „bardziej reprezentatywnych dla Polski”, jak to wskazano w odpowiedzi na odwołanie [por. str. 9. i 11.]. Wskazanie takich kryteriów badania spełniania parametru minimalnej mocy grzewczej dopiero w odpowiedzi na odwołanie, w dodatku inaczej w różnych miejscach, najlepiej świadczy o tym, że zabrakło ich w PFU i nie są one oczywiste. Co więcej, zadane przez Eco-Team pytanie, dla jakich parametrów (temperatur powietrza zewnętrznego oraz wody zasilającej instalację grzewczą) Zamawiający wymaga minimalnych mocy grzewczych, potwierdza, że nie zostało to określone w PFU, a tym bardziej nie było oczywiste, również dla Przystępującego. Zamawiający zaprzepaścił jednak szansę na uzupełnienie w tym zakresie PFU, gdyż udzielona przez niego odpowiedź, odsyłająca ogólnie do PFU i odpowiedzialności wykonawcy za „właściwy dobór i zaprojektowanie urządzeń”, niczego nie wyjaśniła i nie zmieniła. Zamawiający wręcz uchylił się od udzielenia konkretnej odpowiedzi na jednoznacznie sformułowane pytanie [zob. pytanie i odpowiedź nr 61 w piśmie z 16 marca 2026 r. pn. Treść pytań i odpowiedzi – załącznik nr 27 do protokołu postępowania].

Jednocześnie poza wszelkim sporem jest fakt, że wymagane wartości współczynnika COP dla warunków A7/W35 (min. 5) i A2/W35 (min. 4,20) pompa ciepła HPA-0 O5.2 Plus HC 230 (nr urządzenia 207429) spełnia (wynosi on

odpowiednio 5,48 i 4,72).

Reasumując, uzasadnienie faktyczne odrzucenia oferty FlexiPower, w tym ustalenie, że zaoferowana pompa o mocy 6,63 kW w warunkach A2/W35 ma współczynnik COP wynoszący 4,02, czyli niższy niż wymagany 4,20, nie odpowiada stanowi rzeczy wynikającemu z treści oferty FlexiPower w zestawieniu z treścią opisu przedmiotu zamówienia.

Izba zważyła, co następuje:

Spór prawny w niniejszej sprawie dotyczył możliwości zastosowania w opisanych powyżej okolicznościach faktycznych art. 223 ust. 2 pkt 1 lub 3 ustawy pzp. Punktem wyjścia wykładni normy prawnej wynikającej z tego przepisu powinny być uregulowania prawa unijnego.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 094 z 28.3.2014 ze zm.) [dalej: „dyrektywa 2014/24/UE” lub „dyrektywa klasyczna”] w Sekcji 3 Wybór uczestników oraz udzielenie zamówienia, w art. 56 Zasady ogólne ust. 3 stanowi, że jeżeli informacje lub dokumentacja, które mają zostać złożone przez wykonawców, są lub wydają się niekompletne lub błędne, lub gdy brakuje konkretnych dokumentów, instytucje zamawiające mogą – chyba że przepisy krajowe wdrażające niniejszą dyrektywę stanowią inaczej – zażądać, aby dani wykonawcy złożyli, uzupełnili, doprecyzowali lub skompletowali stosowne informacje lub dokumentację w odpowiednim terminie, pod warunkiem że takie żądania zostaną złożone przy pełnym poszanowaniu zasad równego traktowania i przejrzystości.

Jak słusznie wskazuje się w doktrynie, celem powyższej regulacji jest dopuszczenie możliwości dokonywania poprawek (ewentualnie uzupełnień) dokumentów składanych w toku prowadzonego postępowania. Co istotne, skoro dyrektywa 2014/24/UE nie wyszczególnia ani nie rozróżnia tu dokumentów podmiotowych czy przedmiotowych, norma ta znajduje zastosowanie do wszelkich dokumentów czy informacji składanych instytucji zamawiającej w toku postępowania, w tym stanowiących treść oferty. Przy czym o ile każdej interakcji pomiędzy instytucją zamawiającą a wezwanym wykonawcą nie można określić mianem negocjacji, o tyle dokonywanie korekt nieprawidłowości zidentyfikowanych w treści złożonych ofert nie może prowadzić do wykreowania *de facto* nowej oferty. Zakres możliwych do wprowadzenia zmian należy rozpatrywać przede wszystkim przez pryzmat zasady proporcjonalności. Słusznie wskazała bowiem Sue Arrowsmith, że: *wykluczenie oferty z powodu jej niezgodności w określonych sytuacjach, w szczególności gdy brak jest niekorzystnego wpływu tej niezgodności lub problemu z jego oceną, byłoby nieproporcjonalne do jakichkolwiek korzyści z zachowania ustanowionych zasad, w szczególności europejskiej zasady szerokiego dostępu do rynku. Ponadto bazując na zasadzie proporcjonalności, poprawa omyłki powinna być dozwolona gdy jest jasne na czym polega błąd i jaka rzeczywistość była treścią oferty. Umożliwienie poprawienia oferty rozszerza konkurencję, promując europejską zasadę konkurencji i pozwalając instytucjom zamawiającym osiągnąć konkretną wartość za wydatkowanie środki* (S. Arrowsmith, *EU Public Procurement Law: An Introduction*, s. 166)[por. W. Hartung, M. Bağlaj, T. Michałczyk, M. Wojciechowski, J. Krysa, K. Kuźma, *Dyrektywa 2014/24/UE w sprawie zamówień publicznych. Komentarz* wyd. 1, 2015, pkt 6, 10 i 12 komentarza do art. 56].

W obowiązującej ustawie pzp do kwestii uregulowanej w art. 56 ust. 3 dyrektywy klasycznej odnoszą się następujące przepisy, więc w zakresie, w jakim stanowią inaczej, wyłączają lub ograniczają one zastosowanie wspomnianego uregulowania prawa unijnego.

Po pierwsze, zgodnie z art. 128 ust. 1 pzp, jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że: 1) wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub 2) zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania. Jednakże według art. 128 ust. 3 pzp złożenie, uzupełnienie lub poprawienie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1 [czyli JEDZ], lub podmiotowych środków dowodowych nie może służyć potwierdzeniu spełniania kryteriów selekcji. Przy czym w art. 7 pkt 9 pzp jednoznacznie zdefiniowano, że przez kryteria selekcji należy rozumieć obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria stosowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia albo w konkursie, w celu ograniczenia liczby wykonawców albo uczestników konkursu, niepodlegających wykluczeniu i spełniających warunki udziału w postępowaniu albo w konkursie, których zamawiający zaprosi do złożenia ofert wstępnych lub ofert, do negocjacji lub dialogu albo do złożenia prac konkursowych. Innymi słowy kryteria selekcji odnoszą się do dwu lub wieloetapowych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, w których wprawdzie składane są wnioski o dopuszczenie do udziału w nich, który wymagają selekcji.

Po drugie, z art. 107 ust. 2 pzp wynika, że jeżeli wykonawca nie złożył [wraz z ofertą, jak wymaga tego co do zasady art. 107 ust. 1 pzp] przedmiotowych środków dowodowych lub złożone [wraz z ofertą] przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne, zamawiający wzywa do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, o ile

przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia. Jednakże art. 107 ust. 3 pzp stanowi, że przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli przedmiotowy środek dowodowy służy potwierdzeniu zgodności z cechami lub kryteriami określonymi w opisie kryteriów oceny ofert lub, pomimo złożenia przedmiotowego środka dowodowego, oferta podlega odrzuceniu albo zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania. Przy czym w art. 7 pkt 20 pzp zbieżnie zdefiniowano przedmiotowe środki dowodowe jako służące potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub opisie kryteriów oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia. Innymi słowy, ograniczenie to dotyczy wyłącznie postępowań o udzielenie zamówienia, w których wymagane było złożenie dokumentów przedmiotowych w celu udowodnienia treści oferty odnośnie do parametrów punktowanych w pozacenowych kryteriach oceny ofert.

Po trzecie, zgodnie z art. 223 ust. 2 ustawy pzp zamawiający poprawia w ofercie: 1) oczywiste omyłki pisarskie, 2) oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek, 3) inne omyłki polegające na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty – niezwłocznie zawiadamiając o tym wykonawcę, którego oferta została poprawiona. Jednocześnie – jak stanowi art. 128 ust. 3 pzp – w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zamawiający wyznacza wykonawcy odpowiedni termin na wyrażenie zgody na poprawienie w ofercie omyłki lub zakwestionowanie jej poprawienia. Brak odpowiedzi w wyznaczonym terminie uznaje się za wyrażenie zgody na poprawienie omyłki. Z powyższego uregulowania wynika, że poprawianie oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych nie jest uważane za zmianę treści oferty. Odmienne niż poprawianie omyłek innych niż oczywiste, które powoduje zmianę treści oferty. Co do zakresu dopuszczalności tej zmiany, wstępnie należy zauważyć, że norma prawna objęta art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy pzp wpisuje się w uregulowanie art. 56 ust. 3 dyrektywy klasycznej, gdzie mowa jest o poszanowaniu zasad równego traktowania i przejrzystości.

Skoro ustawa pzp nie zawiera odrębnej definicji omyłki, należy brać pod uwagę znaczenie tego słowa w języku polskim jako: spostrzeżenie, sąd niezgodny z rzeczywistością, błąd w postępowaniu, rozumowaniu itp. [*Słownik języka polskiego* pod red. Witolda Doroszewskiego, Wydawnictwo Naukowe PWN]; skutek niewłaściwego rozpoznania osób, rzeczy lub zjawisk i wzięcia jednych za drugie [*Wielki słownik języka polskiego*, Instytut Języka Polskiego PAN,]. Trafne jest zatem stanowisko [wyrażone już w uzasadnieniu wyroku Izby z 5 sierpnia 2009 r. sygn. akt KIO/UZP 959/09], że rozumienie „innej omyłki” z art. 87 ust. 2 pkt 3 popzp [obecnie art. 223 ust. 2 pkt 3 pzp] nie powinno być interpretowane zawężająco, tj. jedynie jako techniczny błąd w sposobie sporządzenia oferty, pominięcie lub pomylenie określonych wyrażeń lub wartości czy inne przeoczenia i braki, które powstały bez świadomości ich wystąpienia po stronie wykonawcy. Zatem omyłka wykonawcy w przygotowaniu oferty może zatem również wynikać z jego błędnego przekonania co do wymaganego sposobu wykonania zamówienia i wyrażenia powyższego w ofercie. Wykonawca może więc sporządzić ofertę z pełną świadomością co do celowości i kształtu jej poszczególnych zapisów, jednakże mylnie nie zdaje sobie sprawy ze stanu jej niezgodności z treścią specyfikacji. Tego typu błędy wykonawcy, pod warunkiem ich nieistotności, również podlegają poprawie. Ostatecznym momentem weryfikacji omyłki, w tym zmiany przekonania wykonawcy co do poprawności jego oferty, jest wywołujące określone skutki prawne zawiadomienie o dokonanych poprawieniach omyłki i ewentualne jego zakwestionowanie przez wykonawcę (art. 226 ust. 1 pkt 11 pzp; poprzednio w art. 89 ust. 1 pkt 7 popzp mowa była o braku zgody na poprawienie), niezależnie od wcześniej składanych deklaracji w tym przedmiocie.

Co do możliwości samodzielnego poprawienia przez zamawiającego innej omyłki, czyli bez udziału wykonawcy, który ją popełnił, w pierwszej kolejności należy zauważyć, że jest to jedynie wypracowana w orzecznictwie wytyczna, gdyż art. 223 ust. 2 pkt 3 pzp (podobnie jak art. 87 ust. 2 pkt 3 popzp) wprost takiej przesłanki nie formułuje. Niewątpliwie stosowanie jej w praktyce przez zamawiających eliminuje ryzyko przekroczenia granicy istotności zmiany treści oferty, posądzenia o negocjowanie treści oferty, a w rezultacie gwarantuje dochowanie podstawowych zasad prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia, o których mowa w art. 16 ustawy pzp (równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności). Jednakże w orzecznictwie nie budzi przecież wątpliwości, że dopuszczalne jest uprzednie zastosowanie instytucji wezwania wykonawcy do wyjaśnienia treści złożonej oferty. Z kolei skorzystanie przez zamawiającego z wyjaśnień wykonawcy może być wręcz nieodzowne nie tylko dla oceny, czy doszło w ogóle do pomyłki, lecz również dla ustalenia, w jaki sposób należałoby ją poprawić. Nie ma bowiem podstaw prawnych, aby automatycznie kwalifikować skorzystanie z treści udzielonych przez wykonawcę wyjaśnień przy poprawianiu innych omyłek w treści jego oferty za przejaw negocjowania treści oferty. Skoro dopuszczalne jest wyjaśnienie treści złożonej oferty, dysponowanie przez zamawiającego wszystkimi niezbędnymi danymi do poprawienia omyłek może wynikać również z uwzględnienia treści wyjaśnień.

Również w doktrynie podzielono wypracowane w orzecznictwie Izby stanowisko, że korzystanie przez zamawiającego z wyjaśnień wykonawcy może być wręcz nieodzowne nie tylko dla oceny, czy doszło w ogóle do pomyłki, lecz również dla ustalenia, w jaki sposób należałoby ją poprawić. Należy odróżnić skorzystanie z treści udzielonych przez wykonawcę wyjaśnień od niedopuszczalnej ingerencji wykonawcy [por. Wojciech Sobejko, Dariusz

Ćwik *Omyłki w ofertach wykonawców – rodzaje i sposób poprawiania*, Dodatek. Nowe Prawo Zamówień Publicznych. Krok po kroku 2025, nr 1, str. 7-10, gdzie w przypisie nr 10 wskazano na wyrok Izby z 4 maja 2023 r. sygn. akt 1108/23]. (...) *W praktyce stosunkowo często zdarza się niestety, że w trakcie powyższych czynności weryfikacyjno-ocennych, zwłaszcza przy tzw. badaniu oferty jako kompletnej, stanowczej i w pełni zrozumiałej propozycji zawarcia umowy finalnej, zachodzi potrzeba uzyskania dodatkowych wyjaśnień ze strony zainteresowanego wykonawcy, zazwyczaj w celu ostatecznego usunięcia zaistniałych wątpliwości co do treści i rzeczywistych intencji wyrażonych w ofercie. Niezależnie od tego zamawiający wzywa także, lecz tylko gdy jest to niezbędne, do uzupełnienia lub poprawienia przedłożonych dokumentów, w granicach art. 128 Pzp. Wyjaśnienia wspomagające ustalenie rzeczywistej treści propozycji ofertowych zapobiegają nieporozumieniom, przyspieszają weryfikację formalną ofert i zapobiegają bezpodstawnej eliminacji oferenta z ubiegania się o zamówienie. Kluczowe znaczenie ma tu unormowanie z art. 223 Pzp, według którego w toku badania i oceny ofert zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert oraz związanych z nimi bezpośrednio tzw. przedmiotowych środków dowodowych (odnoszących się do przedmiotu zamówienia: świadectw jakościowych i certyfikatów, etykiet i innych poświadczeń, próbek itd.) lub innych składanych dokumentów lub oświadczeń. Wyjaśnienia te muszą mieścić się w granicach kodeksowych reguł wykładni oświadczeń woli oraz wiedzy wskazanych w art. 65 kc. W szczególności zmierzać powinny wyłącznie do ustalenia rzeczywistego zamiaru i intencji oferenta. (...) w odniesieniu zaś do dokumentów towarzyszących „wyjaśnianie treści oferty” sprowadza się zazwyczaj do udzielenia odpowiedzi na pytanie „dlaczego tak jest, jak wykonawca postanowił”, a nie na przedłożeniu dodatkowych dokumentów o nowej treści [por. Edyta Józwiak *Złożenie wyjaśnień przez wykonawcę w toku badania i oceny ofert przetargowych na tle orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej PZP 2024*, nr 3, str. 63 oraz wskazane tam w przypisach wyroki Izby, w tym wyrok z 15 lutego 2024 r. sygn. akt KIO 277/24].*

Przedewszystkim, jak to powyżej ustalono, w rozpoznawanej sprawie ewentualne wyjaśnienia dotyczyłyby faktów, które Zamawiający mógłby *de facto* stwierdzić we własnym zakresie na podstawie wszechstronnej analizy całokształtu treści oświadczenia woli Odwołującego. W takim przypadku w określonym przez Zamawiającego terminie Odwołujący po prostu potwierdziłby te fakty, zgadzając się na takie poprawienie popełnionych omyłek wprost lub przez brak sprzeciwu. Jednakże odwrócenie tej kolejności, to jest uprzednie upewnienie się przez Zamawiającego w drodze wezwania Odwołującego do wyjaśnień odnośnie do tych omyłek, nie miałoby żadnego wpływu na dopuszczalność ich poprawienia w trybie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy pzp.

Z przepisu art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy pzp wprost wynika, że granicą jego zastosowania jest istotna zmiana treści oferty. Jak zgodnie wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, każdorazowo decydują okoliczności konkretnej sprawy: na ile zmiana oddaje pierwotny sens i znaczenie treści oferty, a na ile stanowi wytworzenie całkowicie nowego oświadczenia, odmiennego w takim stopniu, że nie sposób wywieść, że wykonawca złożyłby je, gdyby nie popełnił omyłki. O tak rozumianej istotności może zatem decydować skala zmiany ceny lub zakresu przedmiotu świadczenia czy warunków jego realizacji. Dla oceny istotnego charakteru wprowadzanych zmian kluczowe znaczenie ma bowiem ich zakres w stosunku do całości treści oferty i przedmiotu zamówienia. Jak trafnie ujął to Sąd Okręgowy w Krakowie już w uzasadnieniu wyroku z 23 kwietnia 2009 r. sygn. akt XII Ga 102/09: *W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega jednak kwestii, iż ocena, czy poprawienie innej omyłki przez zamawiającego powoduje (lub nie) istotną zmianę w treści oferty musi być dokonywana na tle konkretnego stanu faktycznego. To co w ramach danego zamówienia może prowadzić do istotnej zmiany w treści oferty nie musi rodzić takiego efektu przy ocenie ofert innego podobnego zamówienia. Nadto należy zaznaczyć, że poprawienie przez zamawiającego innej omyłki w trybie art. 87 ust. 2 pkt. 3 Pzp nie może powodować istotnych zmian w treści całej oferty, a nie jej fragmentu. Innymi słowy kwantyfikator „istotnych zmian” należy w ocenie sądu odnosić do całości treści oferty i konsekwencję tych zmian należy oceniać, biorąc pod uwagę przedmiot zamówienia i całość oferty. Jak to trafnie podsumowano już w uzasadnieniu wyroku z 13 stycznia 2012 r. sygn. akt KIO 2810/11: [w] orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej i sądów okręgowych przyjmuje się np. możliwość poprawiania treści oferty odnoszących się bezpośrednio do ich essentialia negotii (np. w celu uniknięcia tzw. „kazu lamp na obwodnicy Wrocławia”, czyli odrzucania ofert z powodu drobnych błędów w ich treści). Podobne stanowisko zajęła następnie Izba w m.in. w uzasadnieniach wyroków wydanych 24 listopada 2010 r. sygn. akt KIO 2490/10, 28 września 2010 r. sygn. akt KIO1978/10, 27 maja 2013 r. sygn. akt KIO 1135/13 i jest ono aktualne również w aktualnym stanie prawnym.*

Z powyższego wywodu wynika również, że istotność zmiany należy oceniać względem treści oferty, a nie wpływu, jakie poprawienie omyłek w jej treści spowoduje dla wyniku postępowania o udzielenie zamówienia. Poprawienie omyłek, zarówno oczywistych (pisarskich lub rachunkowych), jak i innych może spowodować również obniżenie ceny oferty odczytanej przy otwarciu ofert. O ile nie będzie ona znacząca w skali całej oferty, o tyle nie ma znaczenia, czy spowoduje w konsekwencji zmianę rankingu ofert. Wpierw należy bowiem ustalić jaka jest treść złożonych ofert, w tym dokonać poprawienia stwierdzonych w tej treści omyłek, a dopiero następnie przystąpić do oceny tej treści, w tym przyznawania punktacji według określonych w ramach zamówienia kryteriów oceny ofert.

Reasumując, w okolicznościach rozstrzyganej sprawy przy dołożeniu należytej staranności Zamawiający, nawet

bez kierowania wezwania do wyjaśnień, powinien być z łatwością nie tylko stwierdzić, na czym polega niezgodność oferty Odwołującego z treścią specyfikacji, ale i w jaki sposób ją poprawić, czego bezpodstawnie w ogóle zaniechał. W ocenie Izby z całokształtu okoliczności towarzyszących złożeniu odrzuconej oferty wynika bowiem wola zaoferowania realizacji tego zamówienia na warunkach wynikających z SWZ.

W orzecznictwie Izby wielokrotnie podkreślono, że celem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nie jest dokonanie wyboru oferty najbardziej poprawnej formalnie, lecz dokonanie wyboru oferty z najniższą ceną lub oferty przedstawiającej najkorzystniejszy bilans ceny i innych kryteriów odnoszących się do przedmiotu zamówienia (oferty najkorzystniejszej ekonomicznie) [vide uzasadnienie wyroku Izby z 23 marca 2011 r. sygn. akt KIO 522/11]. Jednocześnie czynność poprawienia oferty ma charakter obligatoryjny i zamawiający nie może uchylić się od jej wykonania. Zaniechanie takiej czynności należy uznać za działanie sprzeczne nie tylko z prawem, ale i nieracjonalne, gdyż prowadzi do niesłusznego odrzucenia najkorzystniejszej oferty, które nie zapewnia wyboru oferty zgodnie z zasadami uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp nakazuje zamawiającemu odrzucenie oferty, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, przez które – według definicji zawartej w art. 7 pkt 29 pzp – należy rozumieć warunki dotyczące zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Ponieważ poprzednio obowiązująca ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.) {dalej: „ppzp”} zawierała analogiczne uregulowania, w przeważającej mierze zachowuje aktualność dorobek doktryny i orzecznictwa wypracowany na tle stosowania art. 89 ust. 1 pkt 2 popzp. Zgodnie z tym przepisem zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 popzp. Przy czym ten ostatni przepis miał niemal identyczne brzmienie jak obecnie obowiązujący art. 223 ust. 1 pkt 3 pzp. Różnice sprowadzają się do nieistotnych w okolicznościach tej sprawy zmian terminologii, wynikających z uczynienia obecnie punktem odniesienia dokumentów zamówienia zamiast, jak poprzednio, samej specyfikacji istotnych warunków zamówienia {w skrócie: „SIWZ”}, która z kolei obecnie nazywana jest specyfikacją warunków zamówienia {w skrócie: „SWZ”}. Innymi słowy, na potrzeby dalszego wyводу „SWZ” i „SIWZ” należy poczytać za synonimiczne określenia specyfikacji (istotnych) warunków zamówienia {inaczej w skrócie: „specyfikacji”} jako zasadniczego dokumentu zamówienia opracowywanego przez zamawiających na potrzeby prowadzonego postępowania.

Zarówno w obecnym, jak i poprzednim stanie prawnym co do zasady odrzuceniu podlega oferta, której treść – rozumiana jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty) – nie odpowiada warunkom zamówienia w odniesieniu do zakresu, rodzaju lub sposobu realizacji przedmiotu zamówienia. Innymi słowy zachodzi niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polegająca na niezgodności zobowiązania wykonawcy wyrażonego w jego ofercie ze świadczeniem, którego zaoferowania wymagał zamawiający w dokumentach zamówienia. Stąd zamawiający powinien zweryfikować, czy oferowane mu roboty budowlane, dostawy lub usługi odpowiadają tym wymaganiom co do rodzaju, zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów, jakie uznał za istotne dla zaspokojenia jego potrzeb, jeżeli znalazło to odzwierciedlenie w ramach opisu przedmiotu zamówienia (z uwzględnieniem proponowanych warunków umowy).

Aby zapewnić możliwość zweryfikowania zgodności treści oferty z warunkami zamówienia, z jednej strony art. 20 ust. 1 pzp (art. 9 ust. 1 popzp) obowiązuje zamawiającego, aby prowadził całe postępowanie o udzielenie zamówienia w formie pisemnej, w tym art. 133 ust. 1 pzp nakazuje udostępnienie specyfikacji (art. 37 ust. 2 popzp), która ma zawierać w szczególności opis przedmiotu zamówienia, określenie terminu wykonania zamówienia, opis sposobu przygotowania oferty, sposób obliczenia ceny oferty, opis kryteriów oceny ofert wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert, projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, istotne warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz opis sposobu przygotowania ofert (art. 134 ust. 1 pkt 4, 6, 14, 17, 18, 20; art. 36 ust. 1 pkt 3, 4, 10, 12, 13 i 16 popzp). Z drugiej strony art. 63 ust. 1 i 2 pzp zastrzega pod rygorem nieważności dla oferty składanej przez wykonawcę w postępowaniu o udzielenie zamówienia formę elektroniczną (art. 10a ust. 5 popzp, przy czym w jeszcze dawniejszym stanie prawnym była to forma pisemna pod rygorem nieważności), a według art. 218 ust. 2 pzp treść takiej oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia (w art. 82 ust. 3 popzp mowa była o zgodności treści oferty z treścią specyfikacji).

W doktrynie i orzecznictwie przyjęło się stanowisko, że rozumienie terminu oferta należy opierać na art. 66 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym jest nią oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Z uwagi na odpłatny charakter zamówień publicznych, nieodzownym elementem treści oferty będzie zawsze określenie ceny za jaką wykonawca zobowiązuje się wykonać zamawiane świadczenie. W pozostałym zakresie to zamawiający określa w specyfikacji wymagany od wykonawcy zakres i sposób konkretyzacji oświadczenia woli, który będzie podstawą dla oceny zgodności treści złożonej oferty z merytorycznymi wymaganiami opisu przedmiotu

zamówienia i warunkami umowy. W szczególności nie budzi wątpliwości, a nie jest bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy, że zamawiający może wymagać skonkretyzowania producenta i oznaczenia indywidualizującego przedmiot oferty np. przez wymaganie podania producenta, marki, typu modelu itp. oferowanego urządzenia. W takim przypadku należy uznać te informacje za stanowiące elementy treści umowy podmiotowo istotne (*accidentalita negotii*).

Niezależnie od charakteru niezgodności, aby zastosować podstawę odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp musi być możliwe uchwycenie na czym konkretnie taka niezgodność polega, czyli co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi jednoznacznie warunkami zamówienia. Przy czym o ile art. 223 ust. 1 pzp (87 ust. 1 popzp) uprawnia zamawiającego w toku badania i oceny ofert do zażądania od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert, o tyle zabrania prowadzenia między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz – z zastrzeżeniem ust. 2 (oraz szczególnego trybu dialogu konkurencyjnego) – dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści. Jednocześnie z art. 223 ust. 2 pkt 1-3 pzp (art. 87 ust. 2 pkt 1-3 popzp) wynika nakaz poprawienia przez zamawiającego w ofercie zarówno oczywistych omyłek pisarskich czy rachunkowych, jak i innych omyłek, polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, jeżeli poprawienie tych nieoczywistych omyłek nie powoduje istotnych zmian w treści oferty. W konsekwencji nawet wystąpienie stanu niezgodności treści oferty z treścią specyfikacji nie zawsze może być podstawą odrzucenia oferty, gdyż odrzuceniu podlega wyłącznie oferta, której treść jest niezgodna z treścią specyfikacji w sposób zasadniczy i nieusuwalny.

Omówione już powyżej instytucje poprawienia omyłek właściwe dla Prawa zamówień publicznych nie wyłączają konieczności dokonywania wykładni oświadczenia woli, jakim są zarówno specyfikacja, jak i oferta zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, gdyż przez odesłanie wynikające z art. 8 ust. 1 ustawy pzp znajduje tu zastosowanie art. 65 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z przepisem art. 65 § 1 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Natomiast według przepisu art. 65 § 2 kc w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Innymi słowy wynikające z przepisów art. 65 Kodeksu cywilnego dyrektywy interpretacyjne jednoznacznie potwierdzają konieczność uwzględnienia kontekstu sytuacyjnego składanego oświadczenia woli, a zatem uwzględnienia wszystkich elementów istotnych dla odkodowania faktycznego zamiaru składającego oświadczenie woli. Jak to trafnie uchwycono w uzasadnieniu wyroku Izby z 10 maja 2011 r. sygn. akt KIO 883/11, art. 65 kc daje podstawy do przyjęcia tzw. kombinowanej metody wykładni oświadczeń woli, zmierzającej do uwzględnienia w odpowiednim zakresie zarówno rzeczywistej woli podmiotu składającego oświadczenie woli, jak i wzbudzonego przez to oświadczenie zaufania innych osób. Z jednej więc strony określone znaczenie przypisuje się woli podmiotu składającego oświadczenie, z drugiej zaś strony dąży się do ochrony interesów osoby, która działa w zaufaniu do ustalonego przez siebie sensu otrzymanego oświadczenia woli, jeżeli przy jego interpretacji dołożyła należytej staranności.

Ponadto zakresem normy prawnej wynikającej z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp objęta jest również sytuacja, w której pomimo zadeklarowania przez wykonawcę w ofercie, że jej treść odnośnie przedmiotu świadczenia jest zgodna z opisem przedmiotu zamówienia, nie znajduje to potwierdzenia w zażądanych – na zasadzie art. 104 (etykiety), art. 105 (certyfikaty) lub art. 106 (inne dokumenty) ustawy pzp (przy czym ten ostatni przepis jest odpowiednikiem regulacji zawartej w art. 25 ust. 2 pkt 2 popzp) – przez zamawiającego i składanych przez wykonawcę – co do zasady wraz z ofertą (o czym z kolei stanowi art. 107 ust. 1 pzp) – przedmiotowych środkach dowodowych. Stąd zostały one zdefiniowane w art. 6 pkt 20 ustawy pzp jako środki służące potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriów oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia.

Przy czym z uregulowań art. 107 ustawy pzp wynika co następuje. Zasadą jest składanie przez wykonawcę przedmiotowych środków dowodowych wraz z ofertą (ust. 1). Jeżeli jednak wykonawca nie uczyni tego w ogóle lub złoży przedmiotowe środki dowodowe, które są niekompletne, zamawiający może wezwać do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie wyłącznie w sytuacji, gdy uprzednio przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia (ust. 2). Jednakże nigdy nie jest to dopuszczalne w odniesieniu do kryteriów oceny ofert, a zbędne w przypadku, gdy oferta i tak podlega odrzuceniu albo zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania (ust. 3).

W każdym razie dokumenty zaliczane do przedmiotowych środków dowodowych należy rozpatrywać jako kwalifikowaną formę potwierdzenia zgodności oferowanego świadczenia z wymaganym przez zamawiającego. Innymi słowy, zadeklarowana przez wykonawcę treść oferty musi w takim przypadku dodatkowo znaleźć odzwierciedlenie w dokumentach co do zasady sporządzonych przez niezależny od wykonawcy podmiot trzeci. W konsekwencji brak takiego kwalifikowanego potwierdzenia również jest podstawą do odrzucenia oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia, co przejawia się zarówno w aspekcie formalnym, tj. w niezgodności z postanowieniem formułującym żądanie złożenia takich dokumentów, jak i przede wszystkim materialnym, tj. niewykazaniu zgodności oferowanego przedmiotu świadczenia z opisem przedmiotu zamówienia w zakresie wymagań, cech lub parametrów, które miały

znaleźć potwierdzenie w tych dokumentach.

Reasumując, w ustalonych powyżej okolicznościach treść oferty Odwołującego mogła i powinna zostać poprawiona w trybie art. 223 ust. 1 pkt 3 ustawy pzp, czego Zamawiający bezprawnie zaniechał. Tym samym potwierdził się zarzut nr 2 odwołania. W konsekwencji Zamawiający bezpodstawnie i bezprawnie odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp, co oznacza, że zasadny jest zarzut nr 1 lit. a odwołania. Oczywiście zasadne są również zarzuty nr 1 lit. b oraz c odwołania, gdyż Zamawiający bezprawnie odrzucił ofertę Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp. Skoro stwierdzone przez Zamawiającego niezgodności treści oferty Odwołującego z warunkami zamówienia w rzeczywistości nie istnieją, nie wypełniła się hipoteza normy prawnej objętej tym przepisem.

W konsekwencji Zamawiający naruszył również art. 16 pkt 1-2 ustawy pzp, gdyż nie przeprowadził postępowania z zachowaniem zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności. Działanie Zamawiającego należy uznać przede wszystkim za nieodpowiadające zasadzie proporcjonalności wyrażonej w art. 16 pkt 3 pzp. Nic nie stało bowiem na przeszkodzie, aby Zamawiający uzyskał wyjaśnienie swoich wątpliwości, a zamiast arbitralnie podjął decyzję o odrzuceniu oferty, co było oczywiście nieproporcjonalne do popełnionej omyłki w treści oferty, którą mógł i powinien poprawić.

Drugą konsekwencją potwierdzenia się obu zarzutów głównych jest naruszenie przez Zamawiającego art. 239 ust. 1 i 2 ustawy pzp, gdyż nie poddając oferty Odwołującego ocenie według kryteriów oceny ofert określonych w SWZ, nie dokonał prawidłowego wyboru najkorzystniejszej oferty.

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że naruszenie przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 oraz 223 ust. 2 pkt 3 (a w konsekwencji art. 239 ust. 1 i 2) ustawy pzp miało wpływ na wynik prowadzonego przez niego postępowania o udzielenie zamówienia, stąd – działając na podstawie art. 554 ust. 1 pkt 1, ust. 3 pkt 1 lit. a oraz b ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 1. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego w tej sprawie, na które złożył się uiszczony przez Odwołującego wpis od odwołania oraz jego uzasadnione koszty z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika (potwierdzone złożoną fakturą VAT), orzeczono w pkt 2. sentencji stosownie do ustalonego wyniku sprawy, tj. na podstawie art. 557 ustawy pzp w zw. z § 7 ust. 1 pkt 1 oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. a, b Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. poz. 2437) obciążono nimi Zamawiającego.